

TEKST 45: Stening står ikke til diskussion

Abdul Wahid Pedersen (f. 1956) er konverteret til islam. Han er skoleleder for en arabisk friskole og ledende imam i moskeen på Nørrebro (hvor han prædiker på dansk). Han svarer her på et kritisk spørgsmål ud fra en konservativ-fundamentalistisk holdning.

Spørgsmål

Aviserne i hele Europa, herunder i Danmark, har i de sidste uger bragt mange artikler om stening af ugifte mødre i Nigeria.

5 Ifølge kommentarerne begås disse drab i henhold til domfældelse på grundlag af islamisk strafferet (sharia) i den muslimske del af Nigeria. Det er også hændt, at domfældte mødre er blevet benådet af Nigerias ikke-muslimske præsident, især vel som følge af vestlig og kristen intervention. Det siges imidlertid, at andre ofre af denne art er på venteliste.

10 I den anledning vil jeg gerne spørge dig som muslimsk imam om dit syn på denne form for islamisk strafferet, idet den jo efter almindelig dansk opfattelse må opfattes som en helt uacceptabel strafferetlig reaktion.

For så vidt du uden forbehold kan bekræfte, at danske muslimske, religiøse ledere også tager absolut afstand fra denne form for straf for forseelser, som normalt ikke på nogen måde betragtes som forbrydelser, vil jeg gerne vide, om man fra dig og andre danske imams side har taget 15 initiativ til reaktioner og protester mod de nigerianske religiøse ledere, der er ansvarlig for domfældelserne, og hvori disse reaktioner nærmere har drejet sig. Eller har man overladt sådanne protester til vestlige og kristelige organisationer?

20

Med venlig hilsen
Jørgen Wahl

Svar

I det nordlige Nigeria har befolkningerne ved flertalsbeslutninger valgt at indføre islamisk lovgivning, og det er jo derfor noget, som resten af verden må tage til følge. Som jeg læser dit spørgsmål, fornemmer jeg, at du helst
5 så, at muslimer verden over vil bebrejde de nigerianske beslutningstagere, at de har valgt denne vej.

Vi kan hurtigt blive enige om, at stening til døde er en meget grusom form for afstraffelse, men det ændrer ikke på, at den set i et islamisk lys er blevet forordnet af Skaberen selv. Vi er derfor umiddelbart ikke bemyndi-
10 gede til at ændre på samme.

De ting, som er givet i Koranen eller af Profeten Muhammed i en utve-tydig form, står for så vidt ikke til diskussion blandt muslimer. I samme øjeblik, vi ville sætte disse ting til diskussion, ville vi jo i bund og grund have erklæret os som ikke troende på Allah og Hans budbringer og ville
15 dermed have stillet os selv udenfor Islam.

Det får du naturligvis ikke nogen muslim til at gøre. Når Allah har foreskrevet en så voldsom og uhyggelig straf, skal det forstås på rette måde. For det første er det meningen, at folk ikke skal begå hor, og Allah har derfor stillet en straf i udsigt, som kan få de fleste til at holde sig fra det.

Du skriver, at denne handling almindeligvis ikke opfattes som en forbry-
20 delse. Det er for så vidt rigtigt nok, set ud fra en moderne, vestlig tankegang, hvor selv det kristne forbud mod hor bliver ignoreret blandt kristne.

Men det er sandelig ikke rigtigt set i en global sammenhæng. Og i Islam forbliver hor og utugt forbudt, uagtet hvilken vej vinden blæser.

Der er meget strenge krav til en domsfældelse i Islam. I forbindelse med
25 hor eller utugt skal der være fire øjenvidner til selve handlingen, eller en uforbeholden – og gentagen – erklæring om, at man vitterlig har begået en sådan handling.

I langt de fleste tilfælde, hvor to mennesker uden at være gift, fornøjer
30 sig med hinanden, vil de holde det hemmeligt, og hvis de beder om Allahs tilgivelse for deres overtrædelse, vil Han også kunne tilgive dem.

I situationen i Nigeria finder jeg det meget ejendommeligt, at man kan dømme kvinden og ikke manden, selv om det naturligvis er tydeligt, at hun er gravid. Men hvis der er tale om voldtægt, er hun – efter min ringe
35 opfattelse – uskyldig. Nu er jeg ikke jurist, skal jeg for god ordens skyld sige, og mine vurderinger af juridiske spørgsmål er derfor ikke nødvendigvis korrekte.

Men i øvrigt synes jeg, at der er så mange andre ting, som virkelig presser
40 på i verden i dag, at det kan være vanskeligt at finde tid til at dykke ned i en enkelt-sag, som jeg ikke kender godt nok til overhovedet at vide, hvad den drejer sig om i detaljer. Pressen vælger at fokusere på en enkelt begivenhed, og så skal vi alle partout forholde os til den sag.

Hvad med Tjetjenien. Dagligt bliver mennesker tortureret på det grusomste, meget ofte med døden til følge. For tredje år i træk slagter russerne den tjetjenske befolkning, og hvor er vores bekymring for dem?

5 Så nej, du får ikke danske muslimer til at protestere over selve strafformen. De mennesker, der bor i et område, hvor en sådan lov gælder, er naturligvis underlagt denne lov, om end der i Islam også er mulighed for, at religiøse mindretal indenfor rammerne af den islamiske stat, dømmes efter deres egne love.

10 Så hvor forfærdelig strafformen end er, så er den givet af Gud selv, og det er derfor ikke op til mennesker at ændre den. Hvis vi overhovedet skulle rejse spørgsmål ved noget i denne sag, vil det for det første være nødvendigt at kende sagen fra anden siden end pressen. For det andet vil det højst være præmisserne for domsfældelsen, der ville kunne rejses spørgsmål ved.

Venligst

15 Abdul Wahid Pedersen

Teksten er fra Kristeligt Dagblad 18/4 2002

iger valgt at
en af verden
, at du helst
aingstagere,

get grusom
amisk lys er
te bemyndi-

ed i en utve-
er. I samme
id og grund
iger og ville

ir Allah har
rette måde.
g Allah har
sig fra det.

AF SHERIN KHANKAN

14. februar 2011 00:00

Når man tolker en tekst, er det afgørende at kende den fulde sammenhæng, som det enkelte vers indgår i, skriver muslimske Sherin Khankan. **Foto: LINDA HENRIKSEN**

Guds ord vejer tungere end hadith. Og Koranen taler ikke om, at vi skal bruge stening som straf, skriver religionssociolog og muslim Sherin Khankan

Det er en fejl at hævde, at Gud har påbudt stening som straf. Udsagnet er i modstrid med ideen om respekten for medmennesket og kan ikke dokumenteres ud fra Koranen.

Jeg er imod enhver form for dødsstraf og barbariske straffemetoder uanset juridisk, politisk, religiøst ophav. Dette synspunkt kan sagtens kombineres med troen på Koranen som Guds åbenbarede ord.

Det er ikke tilfældigt hvilke sager, der kommer på dagsordenen i den politiske debat om islam i Danmark. Specifikke kontroversielle vers fra Koranen gentages igen og igen med henblik på at definere islam som en kvindeundertrykkende religion.

Det er blandet andet de seks koranvers, der handler om vidnesbyrd, polygami, afstraffelse, arveret, utroskab og ægteskab. Kritikken går altså ikke kun på den erfarede virkelighed, altså islam i praksis, men også på teksten selv, Koranen, og dermed idealet, det som muslimer anser for at være Guds ord.

Døm ikke en religion på enkeltvers!

Forskere, politikere og meningsdannere, det vil sige de, som sidder på vidensproduktionen og dermed også på magten, kunne sagtens manipulere en sandhed om, at kristendommen er kvindeundertrykkende og kvindefjendsk, hvis de på systematisk vis gennem flere år gav sig til at citere specifikke vers fra Bibelen, som tillægger kvinden en underordnet rolle i forhold til manden.

Koranen: utroskab skal straffes med piskeslag

Hvis en kvinde og en mand bedriver utugt, skal I give dem hundrede piskeslag hver! Lad ikke medfølelse med dem gribe jer, når det drejer sig om Guds religion, hvis I tror på Gud og på den yderste dag! Lad en gruppe af de troende være vidne til deres straf! (Koranen 24:2)

Hvis nogen retter beskyldninger mod ærbare kvinder uden at kunne fremføre fire vidner, så skal I give dem firs piskeslag og aldrig siden godtage vidnesbyrd fra dem! De er gudløse, bortset fra dem, der derefter omvender og forbedrer sig. Gud er tilgivende og barmhjertig. Hvis nogen retter beskyldninger mod sin hustru uden at have andre vidner end sig selv, så skal han fire gange kalde Gud til vidne på, at han siger sandheden, og den femte på, at Guds forbandelse må komme over ham, hvis han lyver. Fra hende vil det afvende straffen, at hun fire gange kalder Gud til vidne på, at han lyver, og den femte på, at Guds vrede må komme over hende, hvis han siger sandheden. Om nu Guds gunst og barmhjertighed ikke havde været over jer, og Han ikke havde været tilgivende og vis! (Koranen 24:4-10)

Strafudmålingen er forebyggende

Straffen for utroskab i Koranen er ikke dødsstraf eller stening, som ofte antaget af ikke-muslimer såvel som af nogle muslimer, men 100 piskeslag for mand og kvinde, hvis der er fire øjenvidner til selve akten, og kun hvis den, der begår utroskab, insisterer på at gentage sin handling.

(...)

Koranen: stening handler om at jage bort

Stening nævnes kun i Koranen i forbindelse med at bortstene satan (at jage bort med stenkast) og i forbindelse med omgivelsernes adfærd over for de nykonverterede muslimer heriblandt muslimen Shuayb.

Når du læser Koranen op, skal du søge tilflugt hos Gud mod den bortstenede Satan! Han har ingen magt over dem, der tror og sætter deres lid til deres Herre. (Koranen 16:98-99)

(...)

Stening skyldes uvidenhed

Når stening alligevel anvendes som straffemetode i få muslimske lande som f.eks. Iran og Nigeria, så kan det skyldes faktorer som uvidenhed og primitive barbariske skikke. Men også kyniske, politiske og religiøse magtfaktorer.

Nogle muslimer finder belæg for stening i den kendte hadith-litteratur (de nedskrevne fortællinger om Profeten Mohammeds sædvaner). Visse hadith-udlægninger hævder at Profeten blandt andet accepterede stening som straf for ægteskabsbrud. Dette er dog ikke min overbevisning.

Hadith er ikke nødvendigvis fejlfri

Det er en udbredt opfattelse blandt muslimske lærde, at man bør skelne mellem Guds åbenbarede ord og de nedskrevne fortællinger om Profetens sædvaner (hadith). Koranen er for troende muslimer netop kendetegnet ved sin ufejlbarlighed og uforanderlighed, hvorimod hadith-litteraturen i lighed med andre fortolkninger er kendetegnet ved at være foranderlig og ikke nødvendigvis ufejlbarlig.

Mange anerkendte muslimske lærde og Imamer som for eksempel Imam Abu Hannifah opponerede imod forsøg på at guddommeliggøre de nedskrevne fortællinger om Profetens sædvaner. Hadith-litteraturen er et afgørende og vigtigt supplement til Koranen og udgør en af de fire islamiske retskilder.

Men man bør sammenligne hadith med de koraniske vers og sikre, at de ikke er i strid med Koranen. Kun derved kan de blive betragtet som retningsgivende. For alt andet lige må GUDS ORD veje tungere end hadith. Det er problematisk, at man på baggrund af menneskelige udlægninger af Koranen hævder, at Koranen er uforenelig med humanistiske og demokratiske principper.

(...)